

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 24/04-50

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. júna 2004 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho a zo sudcov Juraja Horvátha a Jána Auxta prerokoval prijatú sťažnosť E. K., bytom P., zastúpenej advokátkou JUDr. D. H., M. n. B., ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 79/94, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo E. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 79/94 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 79/94 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. E. K. n e p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie.

4. Okresný súd Poprad j e p o v i n n ý uhradiť E. K. trovy konania vo výške 8 796 Sk (slovom osemtisícšesťdesiatšesť slovenských korún) na účet advokátky JUDr. D. H., M. n. B., do jedného mesiaca od doručenia tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. IV. ÚS 24/04 z 5. februára 2004 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť E. K., bytom P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 79/94.

Sťažovateľka okrem vyslovenia porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru požadovala, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných priet'ahov, priznal jej primerané finančné zadost'učinenie vo výške 500 000 Sk a úhradu trov konania.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k prijatej sťažnosti písomne vyjadril predseda okresného súdu podaním sp. zn. Spr. 3/ÚS/04 z 5. marca 2004, v ktorom predložil rozbor veci, prehľad jednotlivých úkonov okresného súdu a uviedol, že „*dĺžka konania napriek*

skutočnosti, že konanie prebieha viac ako 9 rokov, zodpovedá konkrétnym podmienkam prípadu“.

Sťažovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podaním doručeným ústavnému súdu 22. marca 2004 k stanovisku okresného súdu uviedla: „Čo sa týka namietaného správania sťažovateľky ako účastníčky konania, z priebehu doterajšieho konania (...) vyplýva, že neexistuje žiadna závažná skutočnosť, ktorá by mohla byť zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v napadnutom konaní k zbytočným prietahom. (...) Okresný súd v Poprade tým, že o návrhu sťažovateľky do dnešného dňa nerozhodol, vyvolal u nej dlhodobý stav právnej neistoty, ktorý aj napriek využitiu všetkých dostupných právnych prostriedkov nápravy naďalej trvá.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti, len na základe písomne predložených vyjadrení účastníkov a súdneho spisu.

Predmetom konania je namietané porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní o vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 79/94. Sťažovateľka 28. januára 1994 podala okresnému súdu žalobu o vypořiadanie BSM, o ktorej po desiatich rokoch nie je právoplatne rozhodnuté.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a zo spisu okresného súdu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania:

- 28. januára 1994 sťažovateľka podala okresnému súdu žalobu o vypořiadanie BSM po rozvode manželstva,
- 15. marca 1994 súd odročil pojednávanie na 29. marec 1994 z dôvodu, že sa na pojednávanie nedostavil žalovaný,

- 29. marca 1994 súd odročil pojednávanie na 13. apríl 1994 z dôvodu ospravedlnenej neúčasti žalovaného,
- 13. apríla 1994 na pojednávaní žalovaný vzniesol námietku zaujatosti zákonného sudcu,
- 20. apríla 1994 predsedníčka okresného súdu vydala opatrenie o zmene zákonného sudcu,
- 17. augusta 1994 bolo pojednávanie, na ktorom sa uskutočnil výsluch účastníkov konania, súd pojednávanie odročil za účelom doplnenia ďalších dokladov na 30. september 1994,
- 30. septembra 1994 sa uskutočnilo pojednávanie v neprítomnosti ospravedlneného žalovaného, sťažovateľka predložila súdom žiadané doklady a údaje, súd pojednávanie odročil na 21. október 1994 za účelom opätovného predvolania žalovaného,
  - 21. októbra 1994 bolo pojednávanie, ktoré bolo následne odročené za účelom zabezpečenia ďalších listinných dôkazov na 18. november 1994,
- 18. novembra 1994 sa uskutočnilo pojednávanie bez účasti sťažovateľky a navrhovaných svedkoch, pojednávanie bolo odročené na neurčito z dôvodu, že súd vyžiada od sťažovateľky oznámenie o jej zdravotnom stave (výzva súdu z 22. novembra 1994)
  - 28. novembra 1994 sťažovateľka oznámila, že 5. decembra 1994 nastupuje do nemocnice na neurčitú dobu,
- 16. januára 1995 bolo zaslané oznámenie sťažovateľky „o možnosti pokračovania súdneho pojednávania“,
- 16. mája 1995 bol nariadený termín pojednávania na 14. jún 1995, sťažovateľka písomne (22. mája 1995) ospravedlnila svoju neúčasť na pojednávaní,
- 2. júna 1995 sťažovateľka písomne oznámila okresnému súdu nástup na kúpeľnú liečbu 15. júla 1995,
- 2. augusta 1995 bolo pojednávanie odročené pre neprítomnosť žalovaného a predvolaných svedkýň na 6. september 1995,
- 6. septembra 1995 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom sa uskutočnil výsluch účastníkov, okresný súd pojednávanie odročil na neurčito za účelom zadováženia ďalších dôkazov,
- 30. apríla 1996 okresný súd nariadil termín pojednávania na 17. máj 1996,
- 7. mája 1996 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené z dôvodu neprítomnosti žalovaného (neúspešný pokus doručenia predvolania),

- 28. mája 1996 bolo pojednávanie odročené na 12. jún 1996 pre neprítomnosť žalovaného, ktorý bol opätovne predvolaný pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty,
- 14. júna 1996 bolo pojednávanie odročené pre neúčast' účastníkov konania na 25. jún 1996,
- 25. júna 1996 bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu „dlhšej neprítomnosti“ sudcu,
- 8. októbra 1996 okresný súd nariadil pojednávanie na 18. október 1996,
- 18. októbra 1996 sa uskutočnilo pojednávanie, žalovaný navrhol rozšíriť zoznam ďalších vecí patriacich do BSM, okresný súd pojednávanie odročil na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania,
- 19. novembra 1996 okresný súd urgoval, aby žalovaný predložil zoznam vecí patriacich do BSM v zmysle návrhu z pojednávania (18. október 1996),
- 31. júla 1997 okresný súd opätovne urgoval, aby žalovaný predložil zoznam vecí patriacich do BSM,
- 14. januára 1997 a 20. novembra 1997 sťažovateľka podala žiadosti o nariadenie pojednávania,
- 24. júna 1996 a 8. januára 1998 sťažovateľka podala nekvalifikovaný návrh na vydanie predbežného opatrenia,
- 23. januára 1998 bolo nariadené pojednávanie na 9. február 1998, ktoré bolo odročené na 23. február 1998 z dôvodu neprevzatia doručenia predvolania žalovaným,
- 23. februára 1998 bolo pojednávanie odročené na 25. marec 1998 za účelom predvolania svedkýň,
- 25. marca 1998 sa uskutočnilo pojednávanie bez účasti žalovaného a svedkýň, ktoré bolo odročené na 17. apríl 1998 za účelom ich opätovného predvolania,
- 14. apríla 1998 sťažovateľka ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní 17. apríla 1998,
- 17. apríla 1998 bolo pojednávanie odročené za účelom predvolania sťažovateľky a svedkýň na 27. máj 1998,
- 27. mája 1998 bolo pojednávanie odročené pre neúčast' sťažovateľky a predvolaných svedkýň na 15. jún 1998,
- 12. júna 1998 žalovaný doručil návrh na prerušenie konania z dôvodu podania žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu sťažovateľky (zmluvy o pôžičke),

- 15. júna 1998 bolo pojednávanie odročené z dôvodu, že okresný súd bude zisťovať existenciu dôvodu na prerušenie konania,
- 18. augusta 1998 súd vyzval účastníkov konania na predloženie dokumentácie súvisiacej s vyporiadaním BSM,
- 2. októbra 1998 bolo vydané uznesenie o prerušení konania,
- 24. novembra 1998 bol Krajskému súdu v Prešove predložený spis na rozhodnutie o odvolaní svedkyne proti uzneseniu z 15. júna 1998 o priznaní svedočného; spis bol okresnému súdu vrátený 10. marca 1999,
- 5. mája 1999 sťažovateľka požiadala „o vytýčenie termínu pojednávania“ a opätovne podala nekvalifikovaný „návrh na predbežné opatrenie na užívanie motorového vozidla VAZ 2105 ŠPZ PPB – 95-10 a GARÁŽE“, patriace do BSM,
- 17. augusta 1999 súd vyzval účastníkov konania a svedkyňu na predloženie listín a dožiadal Okresný súd Spišská Nová Ves o vypočutie svedkyne (spis vrátený okresnému súdu 11. októbra 1999),
- 3. septembra 1999 sťažovateľka predložila doklad o zaplatení pôžičky,
- 15. novembra 1999 sa uskutočnilo pojednávanie bez účasti žalovaného, bola vypočutá sťažovateľka, následne bolo pojednávanie odročené na 14. január 2000,
- 14. januára 2000 bolo pojednávanie, na ktorom sa uskutočnil výsluch účastníkov, pojednávanie bolo odročené na 31. január 2000 za účelom predvolania ďalšej svedkyne a predloženia ďalších dokladov,
- 31. januára 2000 na pojednávaní žalovaný predložil súdom žiadané listiny, následne bolo pojednávanie odročené za účelom nariadenia znaleckého dokazovania a dopočutia svedkov,
- 2. februára 2000 bolo vydané uznesenie o ustanovení znalca na ocenenie nehnuteľností a znalca z odboru oceňovanie motorových vozidiel,
- 9. marca 2000 bol okresnému súdu predložený znalecký posudok o ocenených nehnuteľnostiach,
- 29. mája 2000 sťažovateľka zložila zálohu na znalecké dokazovanie,
- 19. júla 2000, 2. augusta 2000 a 19. septembra 2000 ustanovený znalec neprevzal zásielky, ktoré boli vrátené okresnému súdu,
- 4. októbra 2000 okresný súd požiadal mestskú políciu o doručenie uznesenia z 2. februára 2000 znalcovi,

- 14. novembra 2000 znalec osobne prevzal uznesenie o ustanovení znalca z 2. februára 2000,
- 9. februára 2001 sťažovateľka písomne informovala okresný súd o svojej neprítomnosti na ohliadke,
- 19. februára 2001 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok na motorové vozidlo,
- 2. marca 2001 a 14. marca 2001 boli uskutočnené neúspešné pokusy o doručenie znaleckého posudku sťažovateľke,
- 15. marca 2001 okresný súd požiadal o doručenie znaleckého posudku sťažovateľke mestskú políciu, táto oznámila okresnému súdu štyri neúspešné pokusy doručenia znaleckého posudku sťažovateľke,
- 7. augusta 2001 okresný súd požiadal mestskú políciu o doručenie predvolania na pojednávanie žalovanému, táto oznámila okresnému súdu neúspešnosť pokusu o požadované doručenie predvolania,
- 10. septembra 2001 okresný súd zisťoval bydlisko žalovaného prostredníctvom centrálnej evidencie obyvateľstva (24. septembra 2001 bola okresnému súdu doručená informácia o pobyte žalovaného),
- 8. októbra 2001 bolo pojednávanie bez účasti žalovaného (neprevzal predvolanie), ktoré bolo odročené na neurčito za účelom znaleckého ocenenia hnutelných vecí,
- 25. októbra 2001 bolo vydané uznesenie o ustanovení znalca z odboru oceňovanie hnutelných vecí,
- 3. júla 2002 a 22. augusta 2002 okresný súd vyzval a urgoval predloženie znaleckého posudku znalcom,
- 3. októbra 2002 znalec ospravedlnil nevypracovanie znaleckého posudku z dôvodu pracovnej neschopnosti,
- 19. novembra 2003 predložil znalec znalecký posudok,
- 9. decembra 2003 bol vrátený sťažovateľkou neprevzatý znalecký posudok,
- od 15. januára 2004 do 12. marca 2004 sa súd sedemkrát pokúšal o doručenie znaleckého posudku sťažovateľke,
- 18. februára 2004 okresný súd zisťoval pobyt sťažovateľky prostredníctvom centrálnej evidencie obyvateľstva,

- 5. marca 2004 bola doručená správa od centrálnej evidencie obyvateľstva o trvalom bydlisku sťažovateľky.

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že 30. apríla 2004 bol vo veci vyhlásený rozsudok.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa odseku 2 citovaného článku ústavy, ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa odseku 3 citovaného článku ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva boli porušené podľa odseku 1 citovaného článku ústavy, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy „Každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov“.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote, čo je zásadne to isté právo, ktoré pre účastníka konania zaručuje čl. 48 ods. 2 ústavy.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza

osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní a porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd podľa svojej konštantnej judikatúry (napr. II. ÚS 813/00, IV. ÚS 74/02) skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa: právnej a faktickej zložitosti veci (1), správania účastníka konania (2) a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (3).

1) K právnej a skutkovej zložitosti sporu, v ktorom je sťažovateľka žalobkyňou, treba uviesť, že spory o vyporiadanie BSM sú vo všeobecnosti skutkovo zložené. Súvisí to s princípom komplexnosti vyporiadania celého majetku bývalých spoluvlastníkov a s potrebou znaleckého dokazovania. Právna zložitosť je v priamej súvislosti s princípom tejto komplexnosti, ktorý je zvýraznený povinným uplatnením zásad vyporiadania BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka. Uplatňovanie tejto právnej úpravy je však stabilizované v rozsiahlej judikatúre všeobecných súdov, ktorá obsahuje aj jednoznačnú metodiku prípravy a prejednávania takých majetkových sporov. Okresný súd vo svojom vyjadrení osobitne neargumentoval skutkovou a právnou zložitou prejednávaneho sporu, vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr. 3/ÚS/04 z 5. marca 2004 však uvádza, že *„dĺžka konania napriek skutočnosti, že konanie prebieha viac ako 9 rokov, zodpovedá konkrétnym podmienkam prípadu“*.

2) Ústavný súd z predloženého spisu okresného súdu zistil, že sťažovateľka sa významnou mierou podieľala na vzniku zbytočných prietáhov v konaní a svojím správaním ovplyvnila vznik zbytočných prietáhov i celkovú dĺžku konania (neúčast' na pojednávaniach 18. novembra 1994, 14. júna 1995, 14. júna 1996, 17. apríla 1998 a 27. mája 1998), žiadosť o odročenie pojednávania z 28. novembra 1998, oznámenie o nástupe na kúpeľnú liečbu z 2. júna 1995, žiadosť, aby v termíne od 27. februára 2001 do

30. marca 2001 súd nenariad'oval pojednávania, oneskorené predloženie dokumentácií súvisiacich s vyporiadaním BSM (účty o zakúpení hnutel'ných vecí 20. marca 1998 a potvrdenie o zaplatení pôžičky v Slovenskej sporiteľni 3. septembra 1999), oneskorená úhrada preddavku trov znaleckého dokazovania [od 16. februára 2000 (prevzatie uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania) do 29. mája 2000 („záznam o zložení“ preddavku trov znaleckého dokazovania)], neúčasť (16. februára 2001) na znalcom nariadenej ohliadke motorového vozidla, štyrikrát neprevzatie súdnych zásielok (v zmysle oznamu mestskej polície z 5. apríla 2001), nespolupráca so znalcom v období od 14. mája 2003 do 16. októbra 2003 (vyjadrenie znalca zo 16. októbra 2003), neprevzatie znaleckého posudku vráteného okresnému súdu 9. decembra 2003, neprevzatie ďalších zásielok z 15. januára 2004, 29. januára 2004 a dlhodobejší pobyt mimo trvalého bydliska, z dôvodu ktorého jej súd nevedel doručiť zásielky (obdobie december 2003 - marec 2004).

Z uvedeného vyplýva, že správanie s'ťažovateľky možno hodnotiť ako také, ktoré významnou mierou prispelo k vzniku zbytočných priet'ahov v namietanom konaní.

3) Tretím kritériom, použitím ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným priet'ahom v označenom konaní, bol postup samotného okresného súdu vrátane postupu súdnych znalcov, keďže ich úkony sú úkonmi súdu, ktorými je možné spôsobiť zbytočné priet'ahy v konaní (napr. IV. ÚS 160/03).

Preskúmaním doterajšieho postupu okresného súdu ústavný súd z vyžiadaného spisu vo veci sp. zn. 12 C 79/94 zistil, že medzi jednotlivými úkonmi okresného súdu sa vyskytli obdobia nečinnosti. Okresný súd nariadil dvadsaťštyri pojednávania, z ktorých štrnásť musel odročiť pre neprítomnosť účastníkov a svedkov, ktorých účasť na pojednávani mali zabezpečiť účastníci konania. Ústavný súd konštatuje, že priebeh prípravy nariadených pojednávani, ich vykonanie a najmä na nich vykonávané dokazovanie nemožno vyhodnotiť ako neefektívny postup okresného súdu. Neefektívny postup sa však vyskytol v období medzi nariadením znaleckého dokazovania a predložením znaleckého posudku znalcom z odboru oceňovanie motorových vozidiel. Podľa názoru ústavného súdu okresný súd pri

dlhodobej pracovnej neschopnosti znalca mohol a mal ustanoviť na ocenenie motorového vozidla patriaceho do BSM účastníkov iného znalca.

Nečinnosť okresného súdu bola ústavným súdom zistená v období od 16. januára 1995 (sťažovateľka oznámila súdu možnosť pokračovať v pojednávaní) do 16. mája 1995 (nariadenie pojednávania), od 6. septembra 1995 (pojednávanie) do 30. apríla 1996 (nariadenie pojednávania), od 18. októbra 1996 (pojednávanie) do 23. januára 1998 (nariadenie pojednávania), od 25. októbra 2001 (uznesenie o ustanovení znalca) do 19. novembra 2003 (znalcom predložený znalecký posudok). Napriek tomu, že súd v uvedených obdobiach konal (napríklad 19. novembra 1996 a 31. júla 1997 urgencie žalovaného, 3. júla 2002 a 22. augusta 2002 zaslanie výzvy a urgencie znalcovi na predloženie znaleckého posudku), išlo iba o jednoduché úkony, ktoré nesmerovali k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľky.

Ústavný súd na základe uvedeného dospel k záveru, že okresný súd svojím postupom v predmetnej veci porušil základné právo sťažovateľky na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vychádzajúc z horeuvedeného ústavný súd rozhodol, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal okresnému súdu v zmysle § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 79/94 konal bez zbytočných prieťahov.

IV.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 000 Sk. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré je peňažnou protihodnotou utrpenej nemajetkovej ujmy, podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade neprichádza do úvahy.

V predmetnom konaní nesie procesnú zodpovednosť za riadne uvedenie návrhu na rozhodnutie vo veci samej, postup vo veci samej, predkladanie dôkazov a iných úkonov potrebných na dosiahnutie účelu konania vo výraznej miere účastník (§ 6, § 101, § 120 ods. 1 a iné OSP). V konaní o vyporiadanie BSM je dôvodné požadovať, aby účastník urobil všetko pre to, aby súd nemal sťaženú úlohu pri jeho postupe, najmä pokiaľ ide o základné procesné úkony, ktorými sú pojednávania. Sťažovateľka nedbala na tieto povinnosti, svojím správaním významnou mierou ovplyvnila vznik zbytočných prietáhov v konaní tým, že sa nezúčastnila viacerých pojednávaní, oneskorene predložila dokumentácie súvisiace s vyporiadanim BSM, nepreberala súdne zásielky a uplatnila viaceré úkony, ktorými výraznou mierou prispela k vzniku zbytočných prietáhov. Preto ústavný súd nepovažoval za nevyhnutné dovršovať ochranu jej porušeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj priznaním primeraného finančného zadosťučinenia, a to aj v porovnaní s inými prípadmi, v ktorých sa toto zadosťučinenie priznalo za predpokladu, že účastník konania neniesol žiadny podstatný podiel na vzniku zbytočných prietáhov.

Na základe uvedeného ústavný súd považoval v tomto prípade výrok o porušení základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj výrok, ktorým prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, za dostatočnú ochranu jej práv.

O úhrade trov konania ústavný súd rozhodol v zmysle § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že sťažovateľke priznal sumu 8 796 Sk z dôvodu trov jej právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Ústavný súd priznal podľa § 1 ods. 3, § 13 ods. 8, § 16 ods. 1 písm. a) a c) a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb právnej zástupkyňi úhradu za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci, písomné vyhotovenie sťažnosti), pričom náhradu za jeden úkon právnej služby priznal vo výške 4 270 Sk

(základom pre výpočet výšky náhrady za úkon právnej služby bola nominálna mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2002 vo výške 12 811 Sk). Ďalej ústavný súd priznal právnej zástupkyni sťažovateľky aj dvakrát náhradu režijného paušálu za každý úkon po 128 Sk v zmysle § 19 citovanej vyhlášky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2004